

bende, efterhånden som overenskomsterne fornyes. Derfor er der en løbende indfasning.

Fru Sandy Brinck taler om at sikre ligeværdighed. Dertil må jeg sige: Den der gamle forestilling om de onde arbejdsgivere og de svage lønmodtagere køber jeg ikke. Vi har en situation, hvor arbejdsgivere og lønmodtagere i dag har stor respekt for hinanden. De ved, hvad det koster at uddanne nye medarbejdere, og på den måde er der altså ikke det samme fjendebillede, som man lod stivne fast i betonen for år tilbage.

Derfor kan der selvfølgelig stadig væk være brodne kar alligevel, arbejdsgivere, som synes, at nu skal de bruge et eller andet til at bokse et eller andet igennem. Det har vi imødegået med den delte bevisbyrde, og vi synes egentlig, at det er en god aftale, vi har indgået dér. Og vi er glade for, at Dansk Folkeparti var med i den og var med til at foreslå det.

Kl. 13.40

Til hr. Ole Sohn: Jeg vil gerne kvittere for den opblødning, der er om, at det nok kan være udmærket, at man har fri mulighed for at aftale deltid.

En lang række af de udsagn, der har været i debatten tidligere, har gået på, at enhver form for deltid ville udhule lønmodtagernes livsgrundlag. Det er jo et frit valg, om man prioriterer at få den fulde løn, eller om man prioriterer at have en deltidsindkomst.

Men når det kommer dertil, spørger hr. Ole Sohn: Hvorfor så fjerne den beskyttelse, hvilken mening giver det? Igen må jeg sige, at vi efter forslag fra Dansk Folkeparti har imødekommet anken om, at der skulle være en bedre retsbeskyttelse. Vi laver delt bevisbyrde, og vi synes egentlig, at det er en god og rimelig balance i forhold til det behov, der er.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg skal allerede på nuværende tidspunkt oplyse, at eventuel afstemning om forslag til vedtagelse i begge af de to debatter i dag, dvs. dagsordenens punkt 29 og punkt 30 om regionalpolitik og punkt 31 og punkt 32 om udflytning af statslige institutioner, udsættes til i morgen. Men der er som bekendt stadig væk mange andenbehandlinger til afstemning, når vi er færdige med denne debat.

Så tager vi de tre næste: fru Pernille Rosenkrantz-Theil, fru Lissa Mathiasen og hr. Carsten Hansen. Dermed er vi færdige med alle første-gangsspørgerne, og derefter går vi i gang med den næste bølge.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Et af argumenterne for forslaget til deltidslov har været at sikre lønmodtagerne ret til deltid, men det har jo vist sig, at denne ret i virkeligheden ikke er en del af forslaget.

Men for mange arbejdergrupper er sagen i virkeligheden også en helt anden: For dem handler det om at få ret til et fuldtidsarbejde. Det gælder især for typiske kvindeområder som rengøring, hotel og restauration, i detailhandelen og inden for den offentlige service. Men under Arbejdsmarkedsudvalgets eksperthøring illustrerede den faglige sekretær i Kvindeligt Arbejderforbund på blændende vis, hvordan virkeligheden er, hvis man f.eks. som rengøringsassistent er nødt til at få to til tre job for at nå op på de her 37 timer om ugen, som sikrer, at man faktisk også får en løn, der er til at leve af. Her er der altså ikke brug for en ret til deltid; her er der brug for ret til at gå op til fuldtid og for overenskomstmæssig beskyttelse over for arbejdsgiverens brug af deltid.

I den forbindelse vil jeg spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører kan give mig ret i, at man med det her lovforslag åbner for, at folk, herunder specielt inden for traditionelle kvindesfag, skal stykke to til tre deltidsjob sammen for at få fuldtid og dermed en fuldtidsløn, der er til at leve af.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt høre hr. Ulrik Kragh, om han virkelig mener, at lønmodtagerne oplever det her som værende en sikring af deres hverdag.

Nu var jeg lige nede på kontoret og kiggede lidt på nogle af de mail, der var kommet ind, og jeg kan sige, at der var en stribe af hilsner. Alfa Laval, Kolding: 300 medarbejdere er gået hjem. SFK: 80 medarbejdere er gået hjem. ACO: 50 medarbejdere er gået hjem. APV: 120 medarbejdere er gået hjem. Sundex: 60 medarbejdere er gået hjem. LM Glasfiber: 1.500 medarbejdere er gået hjem. Det var bare lige et lille udpluk af en stribe af virksomheder, hvor medarbejderne har givet udtryk for, hvordan de føler det her. De har ikke en oplevelse af, at deres hverdag bliver sikret.

Man oplever det her som et groft indgreb i den frie aftaleret. Hvordan vil hr. Ulrik Kragh egentlig forklare, at det her skulle være en forbedring?. Og gør det ikke en smule indtryk, når så mange medarbejdere og så mange mennesker